

ЗАКОН

О СПОЉНОТРГОВИНСКОМ ПОСЛОВАЊУ

ДЕО ПРВИ

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

- (1) Овим законом уређује се спољнотрговинско пословање, у складу са правилима Светске трговинске организације и прописима Европске уније.
- (2) Законом се може, у складу са правилима Светске трговинске организације и прописима Европске уније, уредити спољна трговина поједином врстом робе или услуга.

Члан 2.

- (1) Спољна трговина је прекогранични промет робе и услуга.
- (2) Директно улагање у иностранству, у смислу овог закона, је оснивање предузећа у иностранству, огранка или представништва у иностранству, куповина удела или акција у капиталу страног предузећа, докапитализација страног предузећа и сваки други облик улагања домаћег лица у капитал страног правног лица, са циљем да се укључи у управљање пословима страног лица.
- (3) Инвестициони радови у иностранству су пројектантски, грађевински и занатски радови, инжењеринг послови и други радови и услуге на објектима у иностранству.

Слобода спољне трговине

Члан 3.

- (1) Спољна трговина слободна је и без ограничења.
- (2) Директна улагања у иностранству и извођење инвестиционих радова у иностранству слободни су и без ограничења.
- (3) Промет робе која се налази у иностранству, као и пружање услуга у иностранству, у којима учествује домаће лице, слободни су.
- (4) Ограничење, у смислу овог закона, је свако нарушавање слободе спољне трговине, а нарочито забрана, количинско ограничење, услов или дозвола (неновчано ограничење), као и сваки други правни акт или поступак државног органа који има такав циљ или последицу, укључујући и додатно новчано оптерећење спољне трговине (новчано ограничење), али не и увозне дажбине прописане царинским прописима.
- (5) Слобода спољне трговине, директних улагања у иностранству и извођења инвестиционих радова у иностранству може да се ограничи само под условима прописаним овим законом.

- (6) Правна лица и предузетници, у обављању спољнотрговинских послова из овог члана, имају једнако право пословања као и у домаћем правном промету (трговинска способност).
- (7) Физичка лица, у обављању спољнотрговинских послова из овог члана, имају једнака права као и у домаћем правном промету.
- (8) Пренос права својине на роби која је под царинским надзором слободан је и не утиче на обавезу плаћања увозних дажбина и друге обавезе које произлазе из царинских прописа.
- (9) Правна лица, предузетници и физичка лица, у обављању спољнотрговинских послова, слободни су да своје односе уреде по својој вољи, у складу са правом меродавним за њихов однос и прописима чија се примена не може избећи избором права (о заштити конкуренције, заштити потрошача и др.).

Дозвољена ограничења спољне трговине

Члан 4.

- (1) Дозвољена ограничења спољне трговине прописују се, примењују и тумаче у складу са правилима Светске трговинске организације и прописима Европске уније.
- (2) Правни акти који нису у складу са овим законом а који имају за циљ или за последицу ограничење слободе спољне трговине, односно заштиту домаће робе, услуга или лица, ништави су.
- (3) Ограничење спољне трговине дозвољено је само ако:
 - 1) је изричито прописано овим законом;
 - 2) је неопходно за постизање циљева ограничења предвиђених овим законом, и
 - 3) су степен, обим и трајање ограничења сразмерни циљевима ограничења, односно ако су сведени на најмању меру неопходну за постизање циљева ограничења дозвољених овим законом.
- (4) Ограничења дозвољена овим законом не смеју да имају за циљ или за последицу нарушавање конкуренције између учесника у спољној трговини.
- (5) Неновчано ограничење прописује се или примењује само ако се новчаним ограничењем не може постићи циљ ограничења прописан овим законом.
- (6) Ограничење ступа на снагу по истеку рока који не може бити краћи од 30 дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", осим ако је овим законом другачије прописано.
- (7) Ограничење се укида или се степен, односно обим ограничења сужава или се неновчано ограничење замењује новчаним, кад престану да постоје разлози за примену, односно кад се промене услови.

Надлежност за ограничења

Члан 5.

Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада), на предлог министарства надлежног за економске односе са иностранством (у даљем тексту: Министарство), уводи ограничења.

Члан 6.

- (1) Влада одређује робу и услуге које подлежу ограничењима.
- (2) Списак робе и услуга из става 1. овог члана објављује се у “Службеном гласнику Републике Србије”.
- (3) Министарство, на захтев заинтересованог лица, даје информације о примени одредаба овог закона.

Лица у спољној трговини

Члан 7.

- (1) Домаће лице, у смислу овог закона, је правно лице које, у складу са прописима Републике Србије (у даљем тексту: Република), има седиште у Републици, односно физичко лице које има пребивалиште у Републици.
- (2) Страно лице, у смислу овог закона, је:
 - 1) правно лице са седиштем у иностранству;
 - 2) страно физичко лице, и
 - 3) домаћи држављанин са пребивалиштем, односно боравиштем у иностранству дужим од годину дана.

Третман најповлашћеније нације

Члан 8.

- (1) Третман најповлашћеније нације је примена најповољнијих услова у спољној трговини у складу са чланом I Општег споразума о царинама и трговини (GATT), са државом која ужива такав третман на основу међународног споразума или одлуке Владе.
- (2) Најповољнији услови из става 1. овог члана не укључују и услове који су одобрени ради олакшавања пограничног промета или на основу споразума о слободној трговини или царинској унији, као и на основу прелазних споразума о формирању зоне слободне трговине или царинске уније.

Огранак и представништво страног лица

Члан 9.

- (1) Огранак и представништво страног правног лица, односно другог привредног субјекта (у даљем тексту: оснивач) уписује се, на захтев оснивача, у регистар у који се уписују правна лица, односно привредна друштва, у складу са прописима Републике који уређују упис у такав регистар.

(2) У смислу овог закона:

1) огранак је издвојен, правно зависан организациони део оснивача, који на територији Републике трајно обавља делатности за које је оснивач регистрован у земљи седишта. Огранак не може имати ширу пословну способност од оснивача, а мора пословати у складу са прописима Републике и има третман домаћег лица;

2) представништво је издвојен, правно зависан организациони део оснивача који на територији Републике обавља претходне и припремне радње у вези са закључењем уговора и који не може да закључује уговоре, осим за сопствене потребе.

Услуге страних лица

Члан 10.

Страна лица на територији Републике пружају услуге у складу са прописима који уређују пружање појединих врста услуга.

Управни поступак и управни спор

Члан 11.

(1) На поступак доношења појединачних управних аката, у смислу овог закона, примењују се одредбе закона које уређују општи управни поступак, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) Против одлуке из става 1. овог члана може да се покрене управни спор.

Тајност података

Члан 12.

(1) Подаци прибављени у складу са овим законом сматрају се службеном тајном.

(2) Подаци из става 1. овог члана не могу да се објављују нити саопштавају трећим лицима без изричите писмене сагласности лица на које се односе, осим кад је надлежни орган обавезан да то учини, у складу са законом.

Административне накнаде

Члан 13.

(1) Влада, на предлог Министарства, може да пропише административну накнаду за административне услуге које органи, односно лица којима су законом поверена јавна овлашћења, пружају лицима у спољној трговини, само ако је то неопходно ради накнаде трошкова за стварно пружене административне услуге.

(2) Износ административне накнаде из става 1. овог члана не може да:

1) буде виши од стварних трошкова за пружене услуге;

2) представља посредну заштиту домаћих лица, робе или услуга.

(3) Средства наплаћена у складу са одредбама овог члана приход су буџета Републике.

ДЕО ДРУГИ
СПОЉНА ТРГОВИНА РОБОМ

ГЛАВА I
ИЗВОЗ И УВОЗ

Појам

Члан 14.

- (1) Извоз робе је изношење, слање, односно испорука робе са територије Републике на територију друге државе, у складу са царинским прописима Републике.
- (2) Увоз робе је уношење, допремање, односно испорука робе са територије друге државе на територију Републике, у складу са царинским прописима Републике.

Национални третман

Члан 15.

- (1) На страна лица која на територију Републике увозе, односно која са територије Републике извозе робу, примењују се прописи који се примењују на домаћа лица.
- (2) На увезену робу примењују се прописи који се примењују на домаћу робу, осим прописа којима се утврђује домаће порекло робе.
- (3) Домаћа роба, у смислу става 2. овог члана, јесте роба пореклом из Републике, у смислу прописа о пореклу робе.

ГЛАВА II
КОЛИЧИНСКА ОГРАНИЧЕЊА И ДОЗВОЛЕ

1. Количинска ограничења

Појам

Члан 16.

- (1) Количинско ограничење је највећи укупан обим поједине робе, одређен по вредности или по количини, који може да се увезе или извезе у одређеном року, укључујући и забрану увоза или извоза.
- (2) Количинско ограничење се расподељује на квоте.
- (3) Квота је удео у количинском ограничењу додељен одређеном лицу или групи лица.

Услови за прописивање

Члан 17.

(1) Количинско ограничење извоза може да се уведе само:

- 1) у случају критичне несташице битне робе или потребе за отклањањем последица такве несташице, или
- 2) ради заштите необновљивих природних богатстава, ако се ограничавање извоза примењује упоредо са ограничавањем домаће производње или потрошње.

(2) Количинско ограничење увоза може да се уведе као мера заштите:

- 1) од прекомерног увоза, у складу са чл. 55. до 64. овог закона, или
- 2) платног биланса, у складу са чл. 65. и 66. овог закона.

Расподела квота

Члан 18.

(1) Министарство, на основу јавног позива за подношење захтева за доделу квота, додељује квоте појединим лицима, у складу са условима који укључују нарочито:

- 1) економски оправдану количину робе обухваћену квотом;
- 2) степен искоришћености раније додељених квота, и
- 3) могућност доделе квоте лицима којима раније нису додељиване квоте.

(2) Квоте се додељују према редоследу пријема захтева за доделу квота, у року који не може да буде дужи од 15 дана од дана када је подносилац захтева поднео прописану документацију.

(3) Одлука о додели квоте садржи услове под којима се квота додељује, као и рок у коме се квота може искористити, који не може бити дужи од шест месеци и начин обавештавања Министарства о коришћењу квоте.

(4) Број испорука током рока у коме се квота може искористити није ограничен.

(5) Ако лице не користи квоту у складу са условима из става 3. овог члана, Министарство може да:

- 1) стави ван снаге одлуку о додели квоте, и
- 2) додели квоту наредном лицу које се према редоследу пријема захтева одазвало јавном позиву, а коме квота није додељена.

(6) Влада може да пропише ближе услове за расподелу квота.

Искључиво право

Члан 19.

- (1) Додељена квота је непреносива.
- (2) Лице коме квота није додељена не може да користи квоту која је додељена другом лицу.

2. ДОЗВОЛЕ

Појам

Члан 20.

Дозвола је исправа која се издаје, на захтев подносиоца, за увоз, транзит или извоз поједине робе.

Дозвола за увоз

Члан 21.

Дозвола за увоз робе може да се уведе само ради:

- 1) заштите јавног морала;
- 2) заштите живота и здравља људи, животиња и биљака;
- 3) заштите националне безбедности;
- 4) заштите животне средине и природних богатстава, или
- 5) примене посебних правила трговине златом и сребром.

Дозвола за транзит

Члан 22.

Дозвола за транзит робе може да се уведе само ради:

- 1) заштите живота и здравља људи, животиња и биљака;
- 2) заштите националне безбедности, или
- 3) заштите животне средине.

Дозвола за извоз

Члан 23.

Дозвола за извоз робе може да се уведе само ради:

- 1) заштите уметничког, историјског и археолошког блага;
- 2) заштите природних реткости и угрожених биљних и животињских врста;
- 3) заштите националне безбедности;
- 4) заштите необновљивих природних богатстава, или
- 5) примене посебних правила трговине златом и сребром.

Поступак издавања дозволе

Члан 24.

- (1) Захтев за издавање дозволе подноси се Министарству.
- (2) Уз захтев из става 1. овог члана подноси се:
 - 1) извод из регистра, односно извод о регистрованом податку ако подносилац подлеже обавези регистрације, и
 - 2) докази о испуњењу прописаних услова за добијање дозволе.
- (3) Захтев за издавање дозволе не може да буде одбијен због небитних недостатака у документацији који не утичу на основне податке садржане у захтеву.
- (4) Влада може да пропише ближе услове за поступак издавања дозвола, у складу са правилима Светске трговинске организације и прописима Европске уније.

Надлежност за издавање дозволе

Члан 25.

- (1) Министарство одлучује о захтеву за издавање дозволе.
- (2) Министарство, ако је потребно, прибавља мишљење других органа, организација, установа и удружења, који су дужни да доставе мишљење у року који одреди Министарство.
- (3) Изузетно од одредбе става 1. овог члана:
 - 1) министарство надлежно за заштиту здравља људи одлучује о захтеву за издавање дозволе за увоз или извоз опојних дрога, медицинских средстава и лекова;
 - 2) министарство надлежно за заштиту животне средине одлучује о захтеву за издавање дозволе за увоз или извоз супстанци које оштећују озонски омотач, угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне, дозволе за увоз, извоз или транзит опасних материја, отпада и извора јонизујућих зрачења;
 - 3) министарство надлежно за заштиту здравља биљака и животиња одлучује о захтеву за издавање дозволе за увоз животиња, робе биљног и животињског порекла, као и робе која може бити преносилац штеточина или болести на људе, животиње или биљке;
 - 4) министарство надлежно за послове културе одлучује о захтеву за издавање дозволе за извоз предмета од уметничког, историјског и археолошког значаја.
- (4) Одлука о захтеву за издавање дозволе доноси се према редоследу пријема захтева, у року који не може да буде дужи од 15 дана од дана када је подносилац захтева поднео прописану документацију.
- (5) Изузетно од одредбе става 4. овог члана, дозвола за увоз и извоз отпада издаје се у року који не може да буде дужи од 60 дана од дана када је подносилац захтева поднео прописану документацију.

Садржина дозволе

Члан 26.

- (1) Дозвола садржи изреку и образложење и издаје се за једну или више врста робе.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана:
 - 1) за робу биљног и животињског порекла, биљке и животиње и другу робу која може да буде преносилац болести или штеточина које могу да угрозе живот и здравље људи, биљака и животиња, дозвола се издаје само за једну врсту робе;
 - 2) за робу уметничког, историјског и археолошког значаја, дозвола се издаје за сваки поједини предмет; ако више предмета чини јединствену пошиљку, може да се изда једна дозвола у којој је сваки од предмета наведен и описан.

Рок важења дозволе

Члан 27.

- (1) Дозвола важи најдуже шест месеци од дана издавања.
- (2) Број испорука током важења дозволе није ограничен.

Одбијање захтева за издавање дозволе

Члан 28.

Одлука којом се одбија захтев за издавање дозволе садржи образложење и доноси се у писменој форми, у року из ст. 4. и 5. члана 25. овог закона.

Стављање дозволе ван снаге

Члан 29.

- (1) Надлежно министарство може дозволу да стави ван снаге:
 - 1) ако се, у складу са законом, после издавања дозволе не може обавити извоз, увоз или транзит робе за коју је дозвола издата;
 - 2) ако лице коме је дозвола издата прекрши услове или рокове под којима је дозвола издата;
 - 3) ако су приликом издавања дозволе прекршене одредбе овог закона или других прописа, или
 - 4) ако је одлука о издавању дозволе донета на основу нетачних података.
- (2) Уколико наступе околности из става 1. тачка 2. овог члана, лицу коме је одузета дозвола не могу се издавати нове дозволе у наредне три године од дана стављања дозволе ван снаге.
- (3) У случају из става 1. тачка 1. овог члана, дозвола не може да се стави ван снаге за плаћену количину робе која није испоручена, осим ако се извоз, увоз или транзит те робе не може обавити у случају ванредних околности.

- (4) Ванредне околности из става 3. овог члана су нарочито појава штеточина, болести животиња и биљака у Републици, односно у држави извоза пољопривредне робе, чији извоз, односно увоз за последицу има неприхватљив ризик по здравље људи, животиња и биљака.

Праћење издатих дозвола

Члан 30.

- (1) Надлежно министарство води евиденцију о издатим дозволама и прати остваривање услова и рокова прописаних у издатим дозволама.
- (2) Влада може да пропише ближе услове за вођење евиденције из става 1. овог члана.

ГЛАВА III

ПОСЕБНИ УСЛОВИ

Посебна надлежност

Члан 31.

- (1) Ако је уговором, домаћим или страним прописом или међународним уговором, предвиђено да робу приликом извоза, увоза или транзита прате исправе за чије издавање, односно оверу, није прописана надлежност, те исправе издаје, односно оверава орган, односно друго лице које, на предлог Министарства, овласти Влада.
- (2) Влада, на предлог Министарства, може да пропише начин издавања и овере исправа из става 1. овог члана.

Санитарни, ветеринарски и фитосанитарни услови

Члан 32.

Извоз, увоз и транзит робе подлеже испуњењу санитарних, ветеринарских и фитосанитарних услова, ако је то прописано законом.

Технички прописи, стандарди и прописи за стављање робе у промет

Члан 33.

- (1) Роба која се увози мора да задовољи техничке прописе и прописе за стављање у промет који се примењују у Републици.
- (2) Усаглашеност са стандардима није услов за увоз робе.
- (3) Роба која није предмет правног промета у Републици не може да се увози или извози.
- (4) Технички пропис, у смислу овог закона, утврђује обавезне критеријуме за стављање робе у промет, у циљу заштите безбедности, живота, здравља и сигурности људи, биљака и животиња, као и заштите животне средине. Технички прописи примењују се без обзира на порекло робе и обухватају особине, техничке спецификације, терминологију, симболе, паковање, означавање, као и процес или метод производње робе.
- (5) Стандард, у смислу овог закона, утврђује својства робе која нису обавезна за стављање робе у промет.

ДЕО ТРЕЋИ МЕРЕ ЗАШТИТЕ

Врсте

Члан 34.

- (1) Влада може да уведе мере заштите, и то:
- 1) антидампиншке мере;
 - 2) компензаторне мере;
 - 3) мере за заштиту од прекомерног увоза;
 - 4) мере за заштиту равнотеже платног биланса.
- (2) Антидампиншка, односно компензаторна мера, у смислу овог закона, је антидампиншка, односно компензаторна дажбина и свака друга мера у складу са Споразумом о примени Члана VI Општег споразума о царинама и трговини (GATT) и Споразумом Светске трговинске организације о субвенцијама и компензаторним мерама (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures).
- (3) Влада може да пропише ближе услове за примену мера заштите, у складу са правилима Светске трговинске организације и прописима Европске уније.

1. АНТИДАМПИНШКЕ И КОМПЕНЗАТОРНЕ ДАЖБИНЕ

1) Антидампиншке дажбине

Појам

Члан 35.

- (1) Антидампиншка дажбина је посебна дажбина на увоз робе која се уводи ради отклањања последица дампинга.
- (2) Дампинг, у смислу овог закона, је увоз робе у Републику по цени нижој од нормалне вредности те робе, који:
- 1) изазива или прети да изазове знатну штету постојећој домаћој производњи, или
 - 2) знатно успорава стварање домаће производње.
- (3) У смислу овог закона:
- 1) “нормална вредност” је цена исте или сличне робе на тржишту државе из које се извози, која је одређена у уобичајеном току трговине у тој држави и која укључује производне, административне, продајне и опште трошкове;

- 2) “домаћа производња” је укупна заједничка производња домаћих произвођача исте или сличне робе, која представља претежни део укупне домаће производње те робе;
 - 3) “слична роба” је роба која није у потпуности иста али чија су својства битно слична својствима робе која је предмет увоза, односно роба која је према својствима у битној мери замењива са робом која је предмет увоза.
- (4) Ако се роба из става 2. овог члана не продаје на тржишту државе из које се извози, нормална вредност одређује се упоређивањем са:
- 1) ценом такве робе која се на истом степену производње или продаје, у приближно истом временском периоду, извози у трећу државу чији тржишни услови су упоредиви са тржишним условима у Републици, или
 - 2) производном ценом такве робе у земљи порекла, ако је таква цена репрезентативна, увећаном за разуман износ уобичајених административних, продајних и општих трошкова и профита.
- (5) Приликом утврђивања постојања дампинга и одређивања нормалне вредности, узимају се у обзир све разлике у условима продаје, укључујући и све разлике које утичу на структуру цена.

Стопа антидампиншке дажбине

Члан 36.

- (1) Стопа антидампиншке дажбине уводи се у висини која је потребна да се отклони штета али која не може да буде виша од дампиншке марже.
- (2) Дампиншка маржа је разлика између нормалне вредности робе и цене по којој се та роба извози у Републику.

2) Компензаторне дажбине

Појам

Члан 37.

- (1) Компензаторна дажбина је посебна дажбина на увоз робе која се уводи ради отклањања последица субвенције коју држава порекла, односно извоза робе, посредно или непосредно одобрава за производњу или за извоз те робе у Републику.
- (2) Субвенција, у смислу овог закона, је посебан, посредан или непосредан, финансијски допринос државе порекла, односно извоза робе, у корист лица које производи или посредно или непосредно извози ту робу у Републику.
- (3) Финансијски допринос из става 2. овог члана је нарочито:
 - 1) непосредни пренос државних средстава (донације, зајмови, увећање акцијског капитала и сл.) или непосредно преузимање обавеза (преузимање дугова, давање гаранције за зајмове и сл.);
 - 2) одрицање државе од доспелог јавног прихода или ненаплаћивање таквог прихода (царина, порез, порески подстицаји и сл.);

- 3) државни допринос фондовима за унапређивање извоза;
 - 4) производња или набавка робе или пружање услуга, од стране државе, осим за потребе опште инфраструктуре (изградња путева, гасификација и др.);
 - 5) поверавање или налог другим лицима да изврше неку од радњи из тач. 1. до 4. овог става;
 - 6) подстицај условљен извозним успехом или коришћењем домаће уместо увозне робе у производњи.
- (4) Финансијски допринос из става 2. овог члана сматра се посебним ако се одобрава:
- 1) само поједином лицу или групи лица, укључујући и финансијски допринос који се одобрава само поједином лицу или групи лица на основу географског положаја тих лица, али не и допринос који се аутоматски одобрава свим лицима из става 2. овог члана, на основу законом прописаних критеријума;
 - 2) само одређеном броју лица на основу законом прописаних критеријума, или
 - 3) у највећој мери само одређеном броју лица на основу законом прописаних критеријума (у пракси).
- (5) Ослобађање робе намењене извозу од пореза коме подлеже таква роба када је намењена домаћем тржишту или повраћај тог пореза, није субвенција у смислу овог закона.

Стопа компензаторне дажбине

Члан 38.

Стопа компензаторне дажбине утврђује се у висини која је потребна да се отклоне последице увоза предметне робе али не може да буде виша од пуног износа субвенције.

3) Услови и надлежност за увођење антидампиншких и компензаторних дажбина

Члан 39.

- (1) Влада може да уведе обавезу плаћања антидампиншке, односно компензаторне дажбине ако је, након поступка испитивања спроведеног у складу са овим законом, на основу доказа утврђено да постоји:
- 1) дампинг или субвенција,
 - 2) знатна штета нанета домаћој производњи или опасност да дође до такве штете, и
 - 3) узрочна веза између дампинга или субвенције на једној страни, и знатне штете или опасности да дође до знатне штете, на другој страни.

(2) Знатна штета или опасност да дође до такве штете, у смислу става 1. тачка 2. овог члана:

- 1) постоји ако је увоз предметне робе довео, односно ако може да доведе, до стварног или могућег пада домаће производње, пада продаје домаће робе, удела на тржишту, профита, продуктивности, прихода од инвестиција, искоришћености капацитета, стварног или могућег утицаја на промет, до пада залиха, запослености, зараде, привредног раста, као и до пада могућности прибављања капитала или инвестиција;
- 2) утврђује се на основу свих економских чинилаца, а нарочито на основу смањења или могућег смањења количине продате робе, добити, удела на тржишту, продуктивности, исплативости улагања, искоришћености производних капацитета, протока новца, улагања, запослености, привредног раста, финансијске способности, цена, као увећавања дампиншке марже.

(3) Узрочна веза из става 1. тачка 3. овог члана постоји нарочито ако:

- (1) је увоз робе која је предмет дампинга или субвенције знатно повећан у односу на просечан увоз у периоду од три године који претходи периоду у коме се обавља увоз робе која је предмет дампинга или субвенције, односно за период за који постоје подаци, и
- (2) су цене такве увозне робе знатно ниже од цена сличне домаће робе и када је такав увоз утицао на смањење цена сличне домаће робе у значајној мери, односно када је спречио повећање цена домаће робе до кога би иначе дошло.

(4) Ако се у поступку испитивања утврди да знатна штета настаје и због других узрока, а не искључиво због дампиншког, односно субвенционисаног увоза, штета настала из других узрока не може да буде основ за увођење компензаторних, односно антидампиншких дажбина.

(5) Други узроци из става 4. овог члана укључују нарочито:

- 1) количину и цену увезене робе која није предмет субвенције или дампинга;
- 2) смањење тражње или промене у облицима потрошње;
- 3) нарушавање конкуренције између домаћих и страних произвођача;
- 4) развој технологије произвођача увезене робе;
- 5) извозни учинак и продуктивност домаће производње.

(6) Ако је увоз одређене врсте робе из више држава истовремено предмет поступка испитивања, могу да се процене кумулативни ефекти таквог увоза ако се утврди да је:

- 1) дампиншка маржа, односно финансијски допринос, из сваке поједине државе, мањи од два процента у односу на извозну цену робе;
- 2) удео увоза из сваке поједине државе већи од три процента у односу на укупан увоз исте или сличне робе у Републику или ако је укупан удео увоза те робе из тих држава већи од седам процената у односу на укупан увоз исте или сличне робе у Републику, и

- 3) процена кумулативног ефекта таквог увоза примерена условима конкуренције између произвођача исте или сличне увезене робе и условима конкуренције између произвођача исте или сличне увезене робе и домаће робе.

4) Поступак испитивања

Покретање поступка испитивања

Члан 40.

- (1) Министарство спроводи поступак испитивања:

- 1) по службеној дужности, ако постоје докази о дампиншком, односно субвенционисаном увозу, узрочној вези и штети, или
- 2) на основу писменог захтева поднетог од стране домаћих произвођача, односно лица које су они овластили за подношење захтева.

- (2) Сматра се да су захтев поднели домаћи произвођачи ако:

- 1) захтев поднесу они или лице које су они овластили или захтев подрже домаћи произвођачи чија укупна заједничка домаћа производња представља више од 25% укупне домаће производње исте или сличне робе, и
- 2) укупна заједничка домаћа производња произвођача из тачке 1. овог става представља више од 50% производње домаћих произвођача робе која је предмет испитивања, који подносе захтев, подржавају захтев и супротстављају се захтеву.

- (3) Домаћи произвођачи врсте робе која је предмет испитивања, који су лица повезана са лицима која у Републику увозе или извозе субвенционисану или дампиншку робу, односно лица која су истовремено произвођачи и увозници такве робе, не сматрају се домаћим произвођачима у смислу тачке 2. става 1. овог члана.

- (4) Домаћи произвођачи који су лица повезана са лицима која у Републику увозе или извозе субвенционисану, односно дампиншку робу, у смислу става 3. овог члана су домаћи произвођачи који:

- 1) посредно или непосредно имају контролу над лицима која у Републику увозе или извозе субвенционисану, односно дампиншку робу;
- 2) су под посредном или непосредном контролом лица која у Републику увозе или извозе субвенционисану, односно дампиншку робу;
- 3) су под посредном или непосредном контролом трећег лица које истовремено има контролу над лицима која у Републику увозе или извозе субвенционисану, односно дампиншку робу, или
- 4) заједнички са лицима која у Републику увозе или у Републику извозе субвенционисану, односно дампиншку робу, имају посредну или непосредну контролу над трећим лицем, ако постоји основана сумња да веза може да проузрокује понашање другачије од понашања неповезаних домаћих произвођача.

(5) Уз захтев за покретање поступка испитивања подносилац доставља потребне доказе и податке, а нарочито:

- 1) податке о подносиоцу захтева и о његовом уделу у укупној производњи домаћих произвођача. Уз захтев поднет у име домаћих произвођача прилаже се и списак свих познатих домаћих произвођача робе за коју се тражи покретање поступка, као и подаци о количини и вредности домаће производње исте или сличне робе;
- 2) податке о роби за коју се тражи покретање поступка испитивања;
- 3) податке о држави или државама порекла или извоза, о сваком познатом лицу које у Републику увози, односно извози или у иностранству производи предметну робу;
- 4) податке о ценама такве робе, а нарочито о ценама у држави порекла или извоза;
- 5) податке о промени количине робе за коју се тражи покретање поступка, последицама увоза такве робе на цене сличних производа на домаћем тржишту и утицај таквог увоза на домаће произвођаче;
- 6) доказе о дампингу, односно субвенцији;
- 7) доказе о узрочној вези, и
- 8) доказе о штети.

Претходни поступак

Члан 41.

- (1) Министарство обавештава Владу о поднетом захтеву, односно о постојању доказа о дампиншком или субвенционисаном увозу, узрочној вези и штети.
- (2) Влада о поднетом захтеву, односно о постојању доказа о увозу дампиншке или субвенционисане робе, узрочној вези и штети, обавештава владу државе из које се извози предметна роба, као и заинтересована домаћа и страна лица.
- (3) Влада, у случају увоза субвенционисане робе, обавља консултације са владом државе из које се извози предметна роба, пре започињања поступка испитивања, са циљем да утврди спремност за измену политике субвенционисања.
- (4) Министарство испитује поднети захтев, односно доказе о увозу дампиншке или субвенционисане робе, узрочној вези и штети и обавештава Владу о потреби покретања поступка испитивања.
- (5) Влада, по окончању претходног поступка, одлучује о покретању поступка испитивања.

Поступак испитивања

Члан 42.

- (1) Министарство, на основу одлуке Владе из става 5. члана 41. овог закона, покреће поступак испитивања.
- (2) Министарство, ако је потребно, у поступку испитивања прибавља мишљења других органа, организација, удружења и установа.

Члан 43.

- (1) Заинтересована лица, укључујући нарочито лица која предметну робу користе у производњи, као и репрезентативне организације потрошача, могу да учествују у поступку испитивања у циљу заштите својих интереса.
- (2) Заинтересованом лицу се, на његов захтев:
 - 1) доставља примерак поднетог захтева, са свим допунама;
 - 2) омогућава увид у доказе и информације које су прибављене у поступку испитивања.

Члан 44.

Министарство, ради провере прикупљених података или прибављања нових, може да сарађује са страним органима, установама, удружењима и лицима.

Члан 45.

- (1) Министарство, пре доношења одлуке о постојању дампинга, односно субвенције, обавештава стране у поступку и заинтересована лица о битним чињеницама и позива их да се изјасне у року од 30 дана од дана када је позив достављен.
- (2) Министарство, по истеку рока из става 1. овог члана, доноси одлуку о постојању дампинга, односно субвенције.

Члан 46.

- (1) Лице које на територију Републике извози дампиншку, односно субвенционисану робу, може у току поступка испитивања да понуди, односно прихвати обавезу да повећа цену робе која је предмет поступка испитивања у износу који је потребан да се штета отклони.
- (2) Министарство не може да захтева повећање цене у износу већем од износа дампиншке марже, односно субвенције.
- (3) Министарство, ако утврди да су повећањем цене отклоњене будуће последице дампинга или субвенције, може да прекине или обустави поступак испитивања, по службеној дужности или на захтев лица из става 1. овог члана.
- (4) Одлука којом Министарство одбија захтев да прекине или обустави поступак испитивања доноси се нарочито када велики број лица у Републику увози, односно у Републику извози предметну робу и мора да буде образложена.
- (5) Против одлуке из става 3. овог члана може да се изјави жалба Влади.

Члан 47.

- (1) Поступак испитивања прекинут у складу са чланом 46. став 3. овог закона, може да се настави:
 - 1) на захтев лица које је прихватило обавезу повећања цене;
 - 2) на захтев државе из које се извози субвенционисана роба, или
 - 3) по службеној дужности.

- (2) У случају из става 1. овог члана, ако се утврди да не постоји дампинг или субвенција који проузрокују знатну штету, преузета обавеза повећања цене престаје, осим ако је утврђено да дампинг или субвенција не постоји услед преузете обавезе повећања цене.
- (3) Ако се по окончаном поступку испитивања утврди да постоји дампинг, односно субвенција, који проузрокују знатну штету, примењује се преузета обавеза повећања цене.
- (4) У случају из става 3. овог члана, одлука о увођењу антидампиншке, односно компензаторне дажбине, не примењује се на робу лица које је прихватило обавезу повећања цене.

Члан 48.

- (1) Министарство прати примену обавезе повећања цене.
- (2) Лице које је прихватило обавезу повећања цене дужно је да Министарству омогући проверу података о испуњавању обавезе повећања цене.

Привремене мере

Члан 49.

- (1) Влада, на предлог Министарства, ако утврди да постоји кршење преузете обавезе повећања цене, може да уведе привремене мере.
- (2) Влада може да уведе привремене мере по истеку рока од 60 дана од дана покретања поступка испитивања, ако:
 - 1) утврди да је вероватно постојање дампинга, односно субвенције и проузроковане штете;
 - 2) утврди да због одлагања примене антидампиншких, односно компензаторних дажбина, могу наступити тешко отклоњиве штетне последице, и
 - 3) странама у поступку и заинтересованим лицима омогући учешће у поступку, у циљу заштите својих интереса.
- (3) Привремене мере из ст. 1. и 2. овог члана су:
 - 1) полагање јемства у износу једнаком привремено утврђеној антидампиншкој или компензаторној дажбини обрачунатој за период у складу са ставом 5. овог члана, или
 - 2) привремена антидампиншка, односно компензаторна дажбина, ако Министарство утврди да полагање јемства не обезбеђује довољну гаранцију.
- (4) Одлука о увођењу привремених мера објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије" и не може ступити на снагу пре истека рока од осам дана од дана објављивања.
- (5) Привремене мере остају на снази најдуже шест месеци од дана ступања на снагу одлуке о увођењу привремене антидампиншке дажбине, односно четири месеца од дана ступања на снагу одлуке о увођењу привремене компензаторне дажбине.

Члан 50.

- (1) Ако је коначан износ антидампиншке или компензаторне дажбине већи од плаћеног, односно положеног износа у складу са одлуком о увођењу привремене мере, неће се наплатити разлика.
- (2) Ако се по окончању поступка испитивања не утврди постојање дампинга или субвенције, односно ако је коначан износ антидампиншке или компензаторне дажбине мањи од износа плаћеног у складу са привременом мером, плаћени износ, односно разлика, враћа се без одлагања.

Члан 51.

- (1) Лице које током периода на који се односи поступак испитивања није на територију Републике увозило, односно извозило робу која подлеже антидампинској дажбини, а које није повезано лице са лицима која на територију Републике увозе, односно извозе робу која подлеже овој мери, или са произвођачима те робе, може да захтева од Министарства да без одлагања размотри оправданост примене антидампиншке дажбине на робу коју увози, односно извози, као и да утврди одговарајућу антидампиншку дажбину на робу тог лица, односно да изузме робу тог лица од обавезе плаћања антидампиншке дажбине.
- (2) Лице чија роба подлеже компензаторној дажбини али које није учествовало у поступку испитивања, осим због одбијања сарадње, може да захтева од Министарства да без одлагања утврди посебну компензаторну дажбину на робу коју увози, односно извози.
- (3) До доношења одлуке по захтеву из ст. 1. и 2. овог члана:
 - 1) на увоз робе подносиоца захтева не примењују се антидампиншке, односно компензаторне дажбине;
 - 2) Министарство може да захтева полагање јемства ради обезбеђења наплате антидампиншке, односно компензаторне дажбине.

Окончање поступка испитивања

Члан 52.

Поступак испитивања окончава се најкасније у року од 12 месеци од дана покретања.

Одлука

Члан 53.

- (1) Министарство, по окончању поступка испитивања, обавештава Владу о постојању дампинга, односно субвенције.
- (2) Обавештење из става 1. овог члана објављује се, без одлагања, у "Службеном гласнику Републике Србије".
- (3) Влада одлучује о увођењу антидампиншке, односно компензаторне дажбине, најкасније у року од 45 дана од дана објављивања обавештења из става 1. овог члана.
- (4) Одлука из става 3. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Примена мера

Члан 54.

- (1) Министарство, током примене антидампиншких, односно компензаторних дажбина, испитује потребу за даљом применом антидампиншке, односно компензаторне дажбине, у складу са одредбама овог закона које уређују поступак испитивања.
- (2) Влада, на предлог Министарства, укида антидампиншку, односно компензаторну дажбину, ако утврди да су престали разлози који су довели до увођења антидампиншке, односно компензаторне дажбине.
- (3) Антидампиншка, односно компензаторна дажбина, као и обавеза повећања цене из члана 46. овог закона, примењена у складу са чланом 47. ст. 3. и 4. овог закона, остаје на снази колико је потребно да се отклони штета, а најдуже пет година:
 - 1) од дана увођења антидампиншке, односно компензаторне дажбине, укључујући и период примене привремене мере, или
 - 2) ако је у складу са ставом 1. овог члана одлучено да се антидампиншка, односно компензаторна дажбина примењује од дана доношења последње такве одлуке.
- (4) Министарство може да продужи рок из става 3. овог члана ако:
 - 1) поступак из става 1. овог члана покренут пре истицања рока из става 3. овог члана није окончан, и
 - 2) постоји основана сумња о даљем постојању дампинга, односно субвенције, и штете.
- (5) У случају из става 1. члана 49. овог закона, антидампиншка, односно компензаторна дажбина може да се примени и на робу увезену у периоду од 90 дана пре ступања на снагу одлуке о увођењу привремених мера али не и на робу која је у том периоду увезена у складу са прихваћеном обавезом повећања цене.

2. МЕРЕ ЗАШТИТЕ ОД ПРЕКОМЕРНОГ УВОЗА

Врсте

Члан 55.

Мере заштите од прекомерног увоза су:

- 1) количинско ограничење увоза одређене робе, или
- 2) увођење додатне увозне дажбине на увоз одређене робе.

Услови

Члан 56.

- (1) Влада, на предлог Министарства који је донет по окончању поступка испитивања, може да уведе мере заштите од прекомерног увоза (у даљем тексту: мере заштите), у циљу отклањања озбиљне штете или опасности од озбиљне штете, ако утврди да:

- 1) је увоз одређене робе у односу на домаћу производњу исте, сличне или непосредно конкурентске робе повећан;
 - 2) увоз одређене робе наноси или прети да нанесе озбиљну штету домаћој производњи исте, сличне или непосредно конкурентске робе, и
 - 3) је повећан увоз непосредан узрок озбиљне штете или опасности од озбиљне штете, при чему се штета проузрокована другим узроцима не узима у обзир.
- (2) У смислу става 1. овог члана:

- 1) "озбиљна штета" је значајно и свеобухватно слабљење положаја домаће производње, што се утврђује нарочито на основу:
 - повећања увоза предметне робе;
 - удела повећаног увоза на тржишту Републике, или
 - умањења продаје, производње, продуктивности, искоришћености капацитета, зараде или запослености код домаћих произвођача предметне робе;
- 2) "опасност од озбиљне штете" је озбиљна штета чије наступање на основу утврђених чињеница извесно предстоји;
- 3) "домаћа производња" је заједничка производња свих домаћих произвођача исте, сличне или непосредно конкурентске робе, односно домаћих произвођача чија заједничка производња такве робе представља више од 50% укупне домаће производње те робе.

Поступак испитивања

Члан 57.

- (1) Министарство, ако сматра да постоје околности из члана 56. овог закона, по службеној дужности покреће поступак испитивања ради утврђивања тих околности.
- (2) Министарство обавештава Владу о покретању поступка испитивања.
- (3) Влада, у складу са чланом 12. Споразума Светске трговинске организације о мерама заштите од прекомерног увоза (Safeguard Agreement), обавештава надлежне органе Светске трговинске организације о покренутом поступку испитивања и обавља консултације.
- (4) Министарство, ако је потребно, у поступку испитивања прибавља мишљења других органа, организација, установа и удружења.

Члан 58.

- (1) Министарство, по окончаном поступку испитивања, обавештава Владу о резултатима тог испитивања.
- (2) Влада одлучује о врсти и трајању мера заштите од прекомерног увоза.

Привремене мере

Члан 59.

- (1) Влада, на предлог Министарства, у хитним случајевима може да уведе привремену меру увођења додатне увозне дажбине, у трајању од најдуже 200 дана, ако је у поступку испитивања утврђено:
 - 1) да је повећани увоз проузроковао или прети да проузрокује озбиљну штету, и
 - 2) ако би одлагање проузроковало наступање тешко отклоњивих штетних последица.
- (2) Привремена мера из става 1. овог члана ступа на снагу најраније осам дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".
- (3) Ако се у поступку испитивања утврди да повећани увоз није изазвао нити прети да изазове озбиљну штету домаћим произвођачима, износ наплаћен на основу става 1. овог члана враћа се без одлагања.

Количинско ограничење

Члан 60.

- (1) Ако се као заштитна мера уведе количинско ограничење, увоз не може да се ограничи на количину мању од просечне количине увоза у трогодишњем периоду који претходи периоду прекомерног увоза на који се односи поступак испитивања или периода за који постоје статистички подаци, осим ако је несумњиво утврђено да је за спречавање или отклањање последица озбиљне штете неопходан виши ниво заштите.
- (2) Влада, ако у складу са одредбама чл. 56. до 58. овог закона утврди да као заштитна мера треба да се уведе количинско ограничење које се распоређује квотама по државама а не по лицима која извозе робу, о томе обавештава државу, односно државе које имају посебан интерес за извоз те робе у Републику, ради постизања споразума о расподели квота.
- (3) Влада, на предлог Министарства, државама, односно држави са којом споразум из става 2. овог члана није постигнут у року од 30 дана од дана достављања обавештења, додељује квоту сразмерну учешћу те државе, односно тих држава, у количини или вредности предметне робе у периоду који претходи повећаном увозу у Републику.
- (4) Одлука из става 3. овог члана доноси се најкасније у року од 15 дана од дана истека рока од 30 дана од дана достављања обавештења.
- (5) Одредбе ст. 2, 3. и 4. овог члана не примењују се ако:
 - 1) је увоз из појединих држава непропорционално повећан у односу на укупно повећање увоза предметне робе,
 - 2) су разлози за непримењивање оправдани, или
 - 3) су услови за доделу квота равноправни за сва лица која у Републику увозе или извозе предметну робу.

Примена мера заштите

Члан 61.

- (1) Мера заштите примењује се на увоз све робе из члана 56. став 1. овог закона, независно од државе порекла.
- (2) Мера заштите примењује се само у мери која је потребна да се спречи или отклони озбиљна штета или да се омогући прилагођавање домаће производње тржишним условима.

Члан 62.

- (1) Мера заштите остаје на снази колико је потребно да се отклони штета, а најдуже четири године од њеног увођења, укључујући и период примене привремене мере заштите.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана Влада, на предлог Министарства, може да продужи период примене мере заштите ако утврди да:
 - 1) је примена мере заштите и даље неопходна за спречавање или отклањање последица озбиљне штете, и
 - 2) постоје докази да се домаћа производња прилагођава тржишним условима.
- (3) Укупан рок примене мере заштите не може да буде дужи од осам година од дана њеног увођења, укључујући и период примене привремене мере заштите.
- (4) Мером заштите чија је примена продужена у складу са ст. 2. и 3. овог члана не може да се уведе виши степен заштите од степена пре продужења.

Члан 63.

- (1) Влада, у редовним временским периодима, постепено смањује степен мере заштите која се примењује дуже од једне године.
- (2) Министарство, по службеној дужности, испитује потребу за применом мере заштите која се примењује дуже од три године, најкасније пре истека половине периода за који је та мера уведена.
- (3) Влада може да меру заштите стави ван снаге или да убрза смањивање степена заштите.

Члан 64.

- (1) Мера заштите не може да се уведе за увоз робе који је претходно био предмет такве мере пре истека рока једнаког периоду примене такве мере.
- (2) Рок из става 1. овог члана не може да буде краћи од две године.
- (3) Изузетно од одредбе става 2. овог члана, ако предметна роба није била предмет мере заштите више од два пута у периоду од пет година пре увођења мере заштите, мера заштите у трајању од најдуже 180 дана може да се уведе по истеку рока од годину дана.

3. МЕРЕ ЗАШТИТЕ РАВНОТЕЖЕ ПЛАТНОГ БИЛАНСА

Услови и поступак

Члан 65.

- (1) Влада, на предлог Министарства, ради заштите равнотеже платног биланса, може да уведе количинско ограничење увоза ако је то неопходно за:
 - 1) заустављање знатног опадања девизних резерви, односно спречавање непосредне опасности од знатнијег опадања девизних резерви, или
 - 2) увећање веома ниских девизних резерви.
- (2) Министарство утврђује чињенице из става 1. овог члана на основу мишљења Народне банке Србије.
- (3) Мере заштите равнотеже платног биланса не могу да се уведу ни да се примене ради заштите домаћих произвођача.

Примена

Члан 66.

- (1) Мере заштите равнотеже платног биланса примењују се док је то потребно, а степен заштите постепено се ублажава са побољшавањем платног биланса.
- (2) Мере заштите равнотеже платног биланса не примењују се на увоз робе која се увози ради заштите права интелектуалне својине.
- (3) Влада може да пропише ближе услове за примену мера заштите равнотеже платног биланса.

ДЕО ЧЕТВРТИ

ПРИВРЕМЕНИ РЕЖИМИ И МЕРЕ

Члан 67.

Привремени режими и мере примењују се, ако је потребно, ради примене одредаба других прописа, које утичу на спољнотрговинско пословање, а најдуже до дана приступања Републике Светској трговинској организацији.

Члан 68.

- (1) Министарство може да одобри да домаће лице робу коју увози, односно извози, као и услуге у спољној трговини плати, односно наплати у роби или услугама, а нарочито:
 - 1) опрему, репроматеријал и сировине намењене производњи робе и пружању услуга за извоз;
 - 2) робу која се у Републици не производи или се не производи у количинама довољним за снабдевање домаћег тржишта;

- 3) робу која се производи у поступку активног или пасивног оплемењивања, у складу са царинским прописима, ако се наплата врши у роби која је предмет оплемењивања, односно у оплемењеној роби, и
 - 4) робу, односно услуге које се на други начин не могу платити, односно наплатити.
- (2) Влада може да пропише ближе услове за плаћање и наплату у роби, односно услугама.

Члан 69.

Роба која се налази у Републици и која је продата страном лицу а испоручена на територији Републике, може да се наплати у складу са прописима који уређују девизно пословање.

Члан 70.

- (1) Извоз, односно увоз робе и услуга може да се врши без плаћања, односно наплате:
- 1) ради рекламирања;
 - 2) ако се ради о узорцима, пројекту и другој техничкој документацији који прате извезену, односно увезену робу;
 - 3) ако се ради о узорцима, пројекту и другој техничкој документацији који служе за учешће на међународним јавним надметањима;
 - 4) ако се опремају представништва, односно огранци или врши улагање;
 - 5) ако се роба шаље или прима у хуманитарне, научно-просветне, културне, здравствене, еколошке, социјалне, спортске, верске и друге некомерцијалне сврхе;
 - 6) ако се роба шаље или прима као помоћ ради отклањања последица елементарних непогода, еколошког удеса и других облика више силе;
 - 7) ради испуњења обавеза из уговора.
- (2) Влада може да пропише ближе услове за извоз и увоз без плаћања, односно наплате.

Члан 71.

Домаће лице плаћену робу не мора да увезе ако се:

- 1) роба која се налази у иностранству и испоручује у иностранству на основу уговора (продаја, закуп, лизинг и др.);
- 2) роба уноси у земљу у другом поступку, у складу са царинским прописима (активно и пасивно оплемењивање, царинско складиштење и др).

Члан 72.

- (1) Влада, у циљу унапређивања спољнотрговинског пословања и ефикасније примене овог закона и других прописа који утичу на спољнотрговинско пословање, може да пропише обавезу евиденције или извештавања о појединим спољнотрговинским пословима и садржај тих евиденција и извештаја.
- (2) Примена одредбе става 1. овог члана не може да има за циљ или за последицу додатно ограничење слободе спољне трговине.

Члан 73.

- (1) Домаће лице, у року од 30 дана од дана директног улагања у иностранству, ради евидентирања, Министарству доставља извод из регистра у коме је уписано такво предузеће, огранак или представништво, са овереним преводом, као и извештај, који садржи нарочито:
 - 1) име, односно пословно име домаћег лица и пребивалиште односно седиште домаћег лица;
 - 2) пословно име и седиште страног предузећа, односно огранка или представништва;
 - 3) висину улога, и
 - 4) личне податке о лицу одговорном за пословање страног предузећа, огранка, односно представништва.
- (2) Домаће лице, у року од 30 дана од дана статусних промена које утичу на улог из става 1. овог члана, односно од дана престанка пословања предузећа, огранка или представништва у иностранству, ради евидентирања, Министарству доставља извештај о променама и извод из регистра у коме је уписано такво предузеће, огранак или представништво, са овереним преводом.
- (3) Рок из ст. 1. и 2. овог члана почиње да тече од дана када је извршено плаћање по основу непосредног улагања у иностранству.
- (4) Добит остварену улагањем у иностранству домаће лице уноси у Републику у складу са законом који уређује девизно пословање, осим добити коју користи за даље улагање у иностранству.

Члан 74.

- (1) Дан пружања услуге у спољној трговини одређује се уговором.
- (2) Министарство прописује дан пружања услуге уколико тај дан није одређен или одредив на основу уговора.

ДЕО ПЕТИ КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 75.

- (1) Новчаном казном од 25. 000 до 250.000 динара казниће се за прекршај правно лице које не испуни обавезу евидентирања или извештавања о поједином послу спољне трговине прописану у складу са чланом 72. став 1. овог закона.
- (2) Новчаном казном од 2.500 до 25.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у правном лицу.
- (3) Новчаном казном од 12.500 до 125.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана предузетник.
- (4) Новчаном казном од 2.500 до 25.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана физичко лице.

Члан 76.

- (1) Новчаном казном од 25.000 до 250.000 динара казниће се за прекршај правно лице које Министарству не достави извештај, у складу са чланом 73. ст. 1. и 2. овог закона.
- (2) Новчаном казном од 2.500 до 25.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана физичко одговорно лице у правном лицу.
- (3) Новчаном казном од 12.500 до 125.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана предузетник.
- (4) Новчаном казном од 2.500 до 25.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана физичко лице.

ДЕО ШЕСТИ ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 77.

- (1) Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о спољнотрговинском пословању ("Службени лист СРЈ", бр. 46/92, 16/93, 29/97, 59/98, 44/99, 53/99, 73/00 и 23/01) и прописи донети на основу тог закона.
- (2) На управне поступке у складу са Законом о спољнотрговинском пословању ("Службени лист СРЈ", бр. 46/92, 16/93, 29/97, 59/98, 44/99, 53/99, 73/00 и 23/01), у којима није донета коначна одлука до дана почетка примене овог закона, примењује се овај закон.
- (3) Права из појединачних аката стечена на основу Закона о спољнотрговинском пословању која нису у целини искоришћена до дана почетка примене овог закона, могу се искористити у роковима утврђеним тим појединачним актима.

- (4) Прекршајни поступци и поступци по привредним преступима који су започети пре дана почетка примене овог закона биће окончани у складу са одредбама овог закона, ако је то повољније за учиниоца.
- (5) Прекршајни поступци и поступци по привредним преступима који су започети пре дана почетка примене овог закона, на основу Закона о спољнотрговинском пословању, за дела која нису као прекршаји, односно привредни преступи, прописани овим законом, обустављају се.

Члан 78.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије”.